

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 151. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 152. Okólnik T. 49 Ministerstwa Skarbu z dn. 16 marca 1936 r. L. D. IV. 4505/2/36 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy stosowania poz. 767 i 768).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

151.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

—oOo—

152.

OKÓLNİK T. 49 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 marca 1936 r.

L. D. IV. 4505/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy stosowania poz. 767 i 768)

Do

wszystkich Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych i Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Story, wymienione w poz. 767 tar. celnej, są to zasłony, sporządzone z cienkich drewniak (precików), połączonych ze sobą nićmi, sznurkiem i t. p. w ten sposób, że tworzą one płaszczyznę, dającą się zwinąć w rolkę lub na wałek. Story mogą być również pokryte pospolitemi materiałami, o ile te materiały nie stanowią o istotnej wartości towaru.

2) Żaluzje, wymienione w poz. 768 tar. celnej, są rodzajem okiennic, złożonych z deszczułek (listewek) drewnianych. Deszczułki te połączone są ze sobą ruchomo, wskutek czego przy zapuszczonej żaluzji poszczególne deszczułki mogą przyjmować względem siebie różne nachylenie, a tesa mem może być do wewnątrz pomieszczenia dowolnie wpuszczana większa lub mniejsza ilość światła. Żaluzje te, zależnie od konstrukcji, mogą być

przy podnoszeniu do góry składane lub nawijane na wałek, bądź też otwierane wraz z ramami, jak zwykłe okiennice.

Sprzeczne z niniejszym wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

P. Minister Opieki Społecznej przyznał w bieżącym miesiącu radzie szkolnej m. st. Warszawy 55 tys. zł na wzmoczenie akcji dożywiania dzieci oraz komitetowi obywatelskiemu pomocy społecznej 40 tys. zł na dożywianie dzieci, nieobjętych akcją rady szkolnej.

W dn. 30 b. m. odbyło się w Min. Opieki Społ. posiedzenie gospodarcze Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, dla zlikwidowania zatargu w przemyśle budowlanym w Warszawie. W posiedzeniu wzięli udział: główny inspektor pracy p. dyr. M. Klott, wyznaczony przez P. Ministra Opieki Społ. na przewodniczącego Komisji, nacelnik wydziału p. T. Szanior, jako przedstawiciel Ministra Spraw Wewn. i sędzia Sądu Apelacyjnego p. A. Olbromski, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości. W wyniku obrad postanowiono rozprawić plenarną na poniedziałek, dn. 6 kwietnia r. b., o godz. 10 rano. Jednocześnie ustalono skład ławników z ramienia stron.

Wizyta Wilhelma Muntersa w Warszawie.

Wczoraj rano przybył do Warszawy sekretarz generalny łotewskiego M. S. Z. p. Wilhelm Munters w towarzystwie p. A. Kampe, szefa biura prasowego. Wraz z p. min. Muntersem przybył poseł polski w Rydze p. Charwat oraz przedstawiciel polskiego Min. S. Zagr. p. B. Kościółkowski, który powitał p. min. Muntersa na granicy.

Na dworcu witali gościa łotewskiego: Wicemin. Spraw Zagr. Szembek, poseł łotewski Min. Walters w otoczeniu członków poselstwa, poseł estoński Min. Markus w otoczeniu członków poselstwa, szef protokołu dyplomatycznego Romer, dyrektor w Min. Spraw Zagr. Kobyłański, prezes tow. polsko-łotewskiego sen. Beczkowicz, prezes porozumienia prasowego polsko-łotewskiego red. M. Obarski, przedstawiciele prasy.

Po powitaniu p. min. Munters odjechał w towarzystwie P. Wicemin. Szembeka do zarezerwowanych apartamentów.

Sekretarz generalny łotewskiego M. S. Z. min. Munters w godzinach przedpołudniowych wpiął się do księgi audjencjonalnej na zamku oraz złożył wizytę: P. Premierowi M. Zyndram-Kościółkowskiemu, P. Min. Spraw Zagr. J. Beckowi oraz Wiceministrowi Spraw Zagr. Szembekowi.

O godz. 13-ej p. min. Munters złożył wieniec na grobie nieznanego żołnierza. Obecni byli w czasie uroczystości: poseł łotewski w Warszawie min. Walters z członkami poselstwa, dyrektor protokołu dyplomatycznego Min. Spraw Zagr. Romer, dyrektor Dep. M. S. Z. Kobyłański, dowódca O. K. Warszawa gen. Trojanowski oraz komendant garnizonu płk. Machowicz. W czasie uroczystości jako asysta wojskowa przed gmachem sztabu głównego ustawiała się kompania chorągwianna 36 p. p. I. ak. z orkiestrą. W chwili składania wieńca orkiestra odegrała hymny łotewski i polski.

O godz. 13.30 generalny sekretarz łotewskiego M. S. Z. min. Munters był podejmowany śniadaniem przez P. Wiceministra Spraw Zagranicznych Szembeka.

O godz. 17-tej p. min. Munters wraz z towarzyszącymi mu osobami był podejmowany czarną kawą w klubie urzędników polskiej służby zagranicznej przez prezydium Tow. Polsko - Łotewskiego.

W przyjęciu wzięli udział: poseł łotewski min. Walters z członkami Poselstwa, wyżsi urzędnicy M. S. Z. z dyr. depart. Kobyłańskim i nacz. Starzewskim, członkowie Tow. Polsko - Łotewskiego z sen. Beczkowiczem; przedstawiciele świata naukowego stolicy, prasy polskiej, przedstawiciele Akademickiego Związku Zbliżenia Międzynarodowego „Liga” oraz kolonja łotewska.

Wczoraj wieczorem P. Minister Spraw Zagr. Józef Beck z małżonką wydali obiad na cześć generalnego sekretarza łotewskiego M. S. Z. ministra Wilhelma Muntersa. W obiedzie wzięli m. in. udział: poseł łotewski w Warszawie Walters z małżonką, attaché wojskowy Łotwy płk. Kluge z małżonką, szef biura prasowego p. Kumpe, Minister Przemysłu i Handlu gen. Górecki, Pierwszy Wiceminister Spr. Wojsk. gen. Głuchowski z małżonką, Wiceminister Spraw Zagr. Szembek z małżonką, w. marszałek Schaezel, senatorowie: Rostworowski i Beczkowicz, poseł polski w Rydze Charwat, wicedyrektor dep. Kobyłański, dyrektor gabinetu Ministra p. Michał Lubiński z małżonką, nacelnik Starzewski z małżonką i sekretarz osobisty ministra p. Friedrich.

Podczas obiadu P. Minister J. Beck wygłosił następujące przemówienie:

„Panie ministrze.

Ze szczególnym zadowoleniem widzę wśród nas p. ministra Wilhelma Muntersa, którego przyjazd do Polski witam bardzo serdecznie.

Naród łotewski budził w Polsce zawsze uczucia żywej sympatii dzięki swemu przywiązaniu do wolności, niezłomnej wierności dla wielowiekowych tradycji przodków i sile swego poczucia narodowego. Ze swej strony Polska nie była nigdy obojętna na losy tego sąsiedniego narodu, który pragnęła zawsze widzieć wolnym i niepodległym. Polska cieszyła się, widząc, iż naród łotewski kroczy ku pomyślnej przyszłości, prowadzony przez wybitnego męża stanu, którego pan, panie ministrze, ma zaszczyt i słuszny tytuł być jednym z najbliższych współpracowników.

Polskę łączy z Łotwą więzy podwójnego sąsiedztwa. Kraje nasze posiadają nie tylko jedną wspólną granicę, lecz również złączone są morzem Bałtyckim, jedynym, do którego mają dostęp. Fakt ten stwarza między Polską i Łotwą wspólne interesy i nadaje ich wzajemnej współpracy szczególne znaczenie dla utrzymania pokoju i równowagi politycznej w tej części naszego kontynentu.

Jest więc rzeczą naturalną, że odbudowana Polska i Łotwa, która odzyskała wolność i niepodległość, zgóry powołane były do współpracy ze sobą w dziedzinie polityki zagranicznej.

Obok tych więzów geograficznych, łączących oba nasze kraje, należy koniecznie podkreślić, iż pewne idee polityczne zbliżają nas ku sobie coraz bardziej. Tak więc Polska w swej polityce zagranicznej pozostaje wierna zasadzie, według której poprawa atmosfery zaufania międzynarodowego, niezbędnego dla stabilizacji politycznej Europy, może nastąpić jedynie tylko wtedy, gdy wszystkie państwa nabiorą silnego przekonania, iż żadne istotne zagadnienie, bezpośrednio interesujące dany kraj, nie może być decydowane bez jego zgody i jego udziału. Wydaje mi się, iż to stanowisko Polski zaczyna być uznawane i oceniane.

Współpraca polityczna nie wyczerpuje jednak wszystkich możliwości zbliżenia łotewsko-polskiego. Z żywym zadowoleniem stwierdzam coraz częstsze przejawy zbliżenia między kołami umysłowymi i artystycznymi obu naszych krajów. Otwarta niedawno w Warszawie wystawa sztuki łotewskiej jest tego jednym z najbardziej szczęśliwych dowodów.

Wznoszę kielich na cześć J. E. Pana Prezydenta Republiki Łotewskiej, na cześć szefa rządu łotewskiego p. Karlisa Ulmanisa oraz za zdrowie naszego wybitnego gościa”.